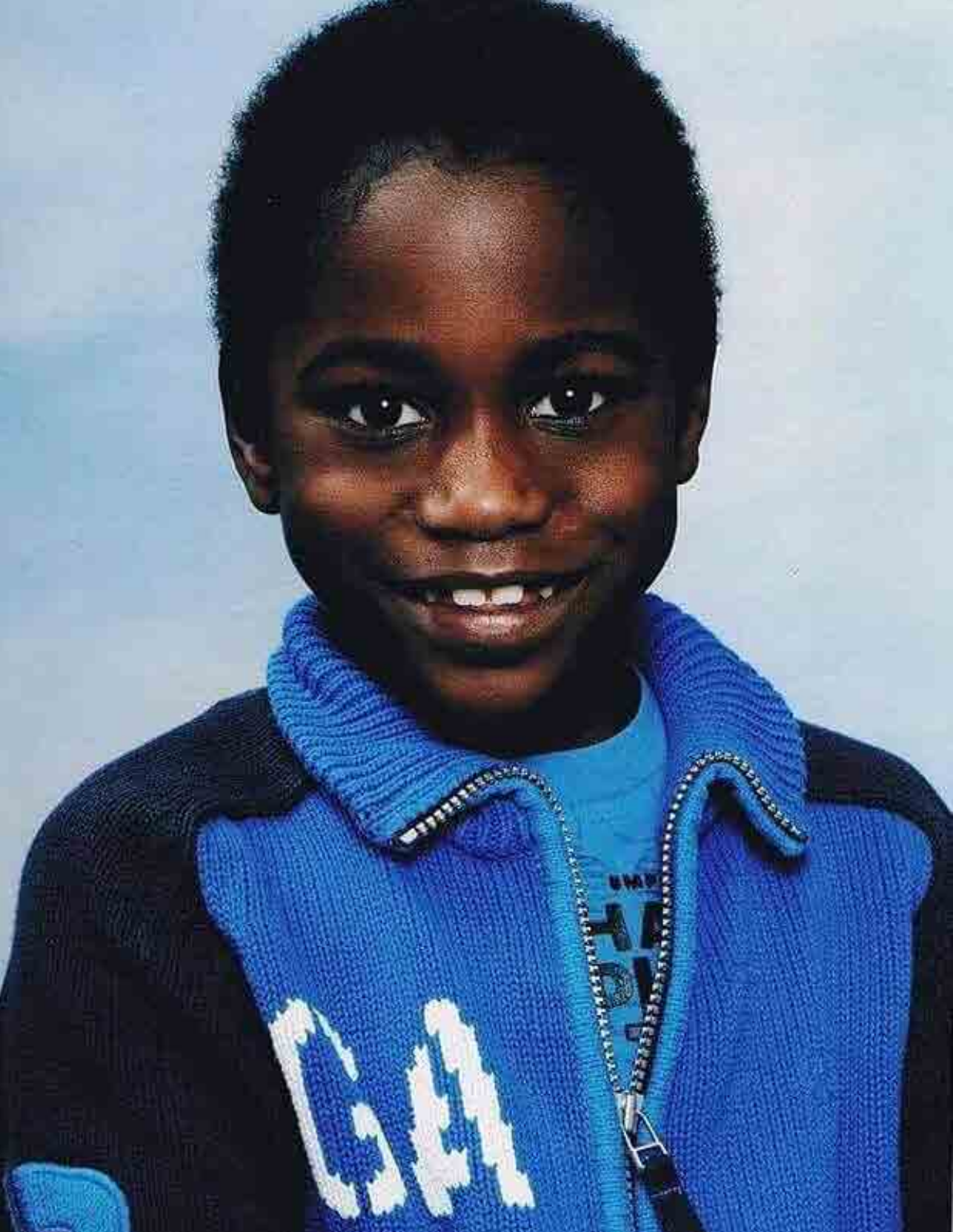

DE ZOEKTOCHT
NAAR MIJN
IDENTITEIT

FRANCISCO
Desir

Inhoud

EEN GEHEUGENSTEUNTJE	14
HOE HET ALLEMAAL BEGON	17
#LIKEME	29
PITTIGE TIJDEN EN RUSTIGE MOMENTEN	41
OP ZOEK NAAR MIJN BIOLOGISCHE OUDERS – DEEL 1	49
STEUN	69
NEW YORK	77
SPECIAL FORCES	91
MUZIEK	103
NO PRESSURE	119
FASHION	129
OPEN EN EERLIJK	135
OP ZOEK NAAR MIJN BIOLOGISCHE OUDERS – DEEL 2	141
DE REIS NAAR LITTLE HAÏTI	159
MERCI, MERCI, MERCI	179

Ik ben Francisco Desir

Mijn naam is Francisco Desir. Ik werd als baby te vondeling gelegd in mijn geboorteland Haïti en ben gevonden door een vrouw die mij naar de Foyer de la Nouvelle Vie bracht. Daar besloten ze mij onder te brengen bij Vicsia, een soort pleegmama die baby'tjes in haar huis opving voordat ze geadopteerd werden.

Rond de middag van woensdag 20 februari 2002 belde een vrouw aan bij een slagboom van de Foyer de la Nouvelle Vie, in de Rue Duncombe. Ze hield een baby van het mannelijk geslacht in haar armen, ongeveer 22 dagen oud. Ze kwam vragen om hem op te vangen. Ze vertelde het volgende: toen ze heel vroeg in de ochtend de Rue de l'Enterrement passeerde, hoorde ze gehuil. Het was een baby die was achtergelaten op de stoep en die enkel in een lakentje was gewikkeld. Ze nam hem mee naar huis, maar wist niet goed wat ze met hem moest doen. Uiteindelijk bracht ze hem naar een *foyer*.

De kleine jongen kreeg de nodige zorg en zijn geboortedatum werd vastgelegd op 29 januari 2002. Hij kreeg de naam Francisco Desir. Toen hij naar Vicsia werd gebracht, was Francisco heel mager en had hij bloedarmoede. Hij kon niet zelfstandig eten. Zijn pleegmoeder moest zijn melk druppeltje per druppeltje toedienen. Een maand later, wanneer wij hem terugzagen, kon hij goed drinken en deed hij dat inmiddels zelfstandig van een melkfles. Hij werd meerdere keren per nacht wakker omdat hij wilde eten. Hij had kort krullend haar en bewoog zijn ledematen normaal. Op 22 februari 2002 werd hij onderzocht in het ziekenhuis door dokter Pierre Louis. Hij woog 4 kilogram en was 53 centimeter groot. Hij had een navelbreuk en eczeem op de kaakjes, maar al zijn testen waren verder in orde.

Deze tekst komt uit mijn adoptiedossier. Of ik echt op 29 januari ben geboren, weet ik niet. Eigenlijk weet niemand dat, behalve mijn biologische ouders. Een vader en een moeder over wie ik nu, terwijl ik aan dit boek begin, helemaal niets weet. Hoe heten ze? Hoe oud zijn ze? Waar komen ze vandaan? Waarom hebben ze me op straat achtergelaten? En misschien nog belangrijker: zijn ze nog in leven?

Op die vragen hoop ik dit jaar antwoorden te krijgen bij mijn zoektocht naar mijn herkomst. Dat doe ik met behulp van een doos, die ik in 2023 heb geopend en die alle informatie bevat die mijn ouders ooit over mij hebben gekregen. De doos heeft altijd op mijn kamer gestaan, maar ik heb hem pas geopend nadat ik 21 was geworden. We weten waar ik ben gevonden en wanneer, maar over mijn biologische ouders weten we niets. Niks, nada, noppes. Er is geen info over hen. We weten niet hoe ze heten, hoe oud ze zijn en of ze nog leven. Misschien weten we na deze zoektocht nog altijd niets, maar als we ze vinden, wil ik ze zien. Ik ben waarschijnlijk achtergelaten omdat ze niet voor me konden zorgen, financieel of om een andere reden. Ik wil laten zien dat het goed met me gaat, dat ik dankbaar ben voor de kansen die ik heb gekregen. Dat ik niet boos op ze ben en dat ik besef dat ik dankzij mijn adoptie de persoon ben kunnen worden die ik vandaag de dag ben.

Als ik mijn biologische ouders niet kan vinden, dan is dat zo. Dan moet ik me daarbij neerleggen. Maar het is mijn ultieme doel om mijn biologische ouders te ontmoeten, ook al besef ik dat dit misschien de onmogelijke uitkomst van een moeilijk te realiseren opgave is.

'Ik heb veel vragen en hoop daar antwoorden op te krijgen. Deze doos, met alle informatie die mijn ouders ooit over me kregen, zal me daarbij helpen.'

'Dit ben ik, samen met Viosin. Zij is de vrouw die me heeft opgevangen en verzorgd, in de Foyer de la Nouvelle Vie.'

Een geheugensteuntje

In dit boek spreek ik over verschillende personen die een belangrijke rol spelen (of hebben gespeeld) in mijn leven of in de zoektocht naar mijn biologische ouders. Ik som de namen hieronder op, zodat je ze kunt opzoeken als je de draad even kwijt bent.

14

Dominique,
mijn mama

Ralf, mijn papa

Tariku,
mijn broertje

Aaron,
mijn beste vriend

Erika,
mijn contactpersoon
bij Ray of Hope

Viosin, de zorgmama die
de eerste maanden voor mij
heeft gezorgd

Schadrac, de zoon van
Viosin

Gerret, een viceconsul voor
Belgie in Haïti

15

Winnick, de kleinzoon van
de stichters
van Little Haïti

Carl Juste, een fotograaf,
maar ook de zoon van de
stichters van Little Haïti
(en de oom van Winnick)

